

Левски залягал да се промъкне успоредно с засиле-
ното църковно движение, подпомагано, крепено и
ръководено от заможната класа, младите чорбад-
жии по градовете, от еснафите и духовниците,
които от свое гледище и за успеха на борбата си
с гърците, имали тактика да хвалят и величават
„славния“ султан Асиса, като „мжджр“ цар, а пра-
вителството като „правдолюбиво“, „честно“, „ве-
ликодушно“, „бащинско“ и т. н. Левски в срещите
си с търговци, еснафи, учители, свещеници, из-
тъквал, че освен църковни, народа има и поли-
тически копнежи за обща свобода, та насочвал
подготовката му и за политическа борба.

През тази обиколка Левски не е основавал
революционни комитети, защото едва ли е могъл
да посвети в тайната по 2—3 души в един град,
поради страха от турската власт, която била раз-
тревожена от Х. Димитровата чета. Па и слабото
съзнание на раята не са му давали благоприятни
условия за това. В обиколката си минал през Кар-
лово и стигнал до Пловдив, дето навестил стари
друзари от белградския легион (Д. Рашко и др.).
Младежите навсякъде слушали апостола, зимали и
чели донесените от него вестници (Дунавска Зора
и сжчин. на Раковски) пеели бунтовни песни, меч-
таели за бунт и толкова . . .

**1869. — Втора предкомитетска обикол-
ка.** — През месец февруари (24) Левски се за-
върнал от България в ТурногМагурели и оттам
заминал за Букурещ да се срещне с Касабова. Тук